

ການສະຫຼຸບກາງສະໄໝ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020)

ກອງປະຊຸມໂຕະມືນ ປະຈຳປີ 2018

5 ທັນວາ 2018

ຫໍປະຊຸມແຫ່ງຊາດ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ທ່ານ ປອ. ກິແກ້ວ ຈັນທະບູຣີ

ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເນື້ອໃນການສະເໜີ

1. ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເປົ້າໝາຍ
2. ບາງມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາໃນທ້າຍສະໄໝ
3. ທິດທາງໃນຕໍ່ໜ້າ-ການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
5 ປີ ຄັ້ງທີ IX.

1. ຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປົ້າໝາຍແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII

ເປົ້ນາຍ 1: ເສດຖະກິດ

ລາຍການ	ຄາດໝາຍ (2016-2020)	ປະຕິບັດ 2016	ປະຕິບັດ 2017	ຄາດຄະເນ 2018	ສະເລ່ຍ (3 ປີ)
ການເຕີບໂຕຂອງ GDP (%)	>7,2	7,0	6,90	6,5	6,8
- ກະສິກຳ(%)	3,4	2,8	2,90	2,5	2,73
- ອຸດສະຫະກຳ (%)	9,3	12,0	11,60	7,7	10,43
- ບໍລິການ (%)	8,1	4,7	4,50	7,6	5,60
- ອາກອນ (%)	5	7,8	7	3,7	6,17
ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ					
- ກະສິກຳ (%)	16,8	17,23	16,20	15,7	16,38
- ອຸດສະຫະກຳ (%)	39	28,76	30,9	31,7	30,47
- ບໍລິການ (%)	35,4	42,48	41,5	41,7	41,90
- ອາກອນ (%)	8.8	11,53	11,4	10,9	11,27

ເປົ້າໝາຍ 1: ສະຖຽນລະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ

- ເງິນເຟີ້ : 2 ປີ 8 ເດືອນ 2018 ປະຕິບັດໄດ້ 1,66% (ຕໍ່າກ່ອນອັດຕາການເຕີບໂຕ GDP)
- M2: ເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບ 10,9% ໃນປີ 2016 ແລະ 12.2% ໃນປີ 2017 (ຄາດໝາຍໃນຂອບບໍ່ເກີນ 24%)
- ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ : 2016 ກຸ້ມ 5,26 ເດືອນ, 2017 ກຸ້ມ 4,4 ເດືອນ, ແລະ ເດືອນສິງຫາ 2018 ກຸ້ມ 3,3 ເດືອນ.
- ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ:
 - ລາຍຮັບງົບປະມານ ປະຕິບັດໄດ້ 16,7% ຂອງ GDP (ຄາດໝາຍ 18,6% ຂອງ GDP)
 - ລາຍຈ່າຍ ປະຕິບັດໄດ້ 22% ຂອງ GDP (ຄາດໝາຍ 23,3% ຂອງ GDP)
 - ຂາດດຸນງົບປະມານ ສະເລ່ຍ 5,7% ຂອງ GDP (ຄາດໝາຍ 4,23% ຂອງ GDP)
- ການລົງທຶນລວມ: 30,4% ຂອງ GDP (ຄາດໝາຍ 29% ຂອງ GDP)

ເປົ້າໝາຍ 2: ສັງຄົມ

- **ວຽກງານລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ເກັບກູ້ລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ :**

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 92 ຈຸດສຸມ ຈຳນວນ 272 ໂຄງການ ເປັນມູນຄ່າ 165,32 ຕື້ກີບ; ທຶນປ່ອຍຜ່ານທະນາຄານນະໂຍບາຍ 2.343,2 ຕື້ກີບ. ມີຄອບຄົວປະມານ 11.359 ຄອບຄົວໃນຈຳນວນ 206 ບ້ານ ຂອງ 7 ເມືອງ ທີ່ໄດ້ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກບັນຊີທຸກຍາກ ຂອງກົມພັດທະນາ ຊຸມນະບົດ ແລະ ສະຫະກອນ. ສາມາດທຳລາຍລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກໄດ້ໃນເນື້ອທີ່ 53,000 ເຮັກຕາ ເຮັດຜູ້ມີຄວາມສ່ຽງໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ ຫຼຸດລົງຈາກ 302 (2008) ມາເປັນ 41 (2017) ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີໂອກາດການສ້າງເສດຖະກິດຫຼາຍຂຶ້ນ.

- **ການສຶກສາ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ:**

ແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ 2016-2020 ມີທັງໝົດ 11 ເປົ້າໝາຍໃຫຍ່ ແນໃສ່ປະຕິຮູບການສຶກສາ, ປັບປຸງຫຼັກສູດການ ຮຽນ-ການສອນຢູ່ທຸກຂັ້ນ ເປັນຕົ້ນ: ເພີ່ມທະວີໂຄງລ່າງ, ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກ 3-5 ປີ ເພີ່ມຈາກ 43% (2015) ມາເປັນ 56%(2018); ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສູດທິບັນລຸ 98,8%; ການເຂົ້າຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນບັນລຸ 83,1%; ປະເມີນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຢັ້ງຄຸນນະພາບກ່ຽວກັບລະດັບການຮູ້ໜັງສື ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຄິດໄລ່; ແລະ ອື່ນໆ.

- **ດ້ານສາທາລະນະສຸກ:**

ປັບປຸງຢ່າງຕັ້ງໜ້າດ້ວຍການສຸມໃສ່ທັງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຂອງການບໍລິການ, ເປັນຕົ້ນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສຸກສາລາຂັ້ນບ້ານ ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາການປົກຫຸ້ມການບໍລິການສາທາລະນະທາຍຕົວ 98%, ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງທີ່ກວດສຸຂະພາບເປັນປະຈຳ ເພີ່ມຈາກ 50,6% ປີ 2016 ມາເປັນ 52,2% ປີ 2017; ອັດຕາເກີດລູກມີແພດຊ່ວຍບັນລຸ 56,4% ໃນປີ (2017); ສຸມໃສ່ວຽກງານໂພສະນາການ ເຮັດໃຫ້ ອັດຕາການຂາດໂພສະນາການຫຼຸດລົງຈາກ 42,6% ໃນປີ 1990 ມາເປັນ 18,5% ໃນປີ 2015; ອັດຕານໍ້າໜັກບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານໃນກຸ່ມ 5 ປີ ລົງມາ ຫຼຸດລົງຈາກ 32% ມາເປັນ 20%; ອາຍຸຍິນສະເລ່ຍ 71 ປີ, ອື່ນໆ.

ເປົ້າໝາຍ 2: ສັງຄົມ (ຕໍ່)

- **ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ:**

ປັບປຸງເງິນເດືອນຂຶ້ນຕໍ່າຈາກ 620.000 ກີບ/ເດືອນ ມາເປັນ 900.000 ກີບ/ເດືອນ; ອັດຕາການປ້ອງກັນສັງຄົມປະຕິບັດໄດ້ 996,000 ຄົນ ຫຼື 14% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ (LFS 2017); ກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນປັບປຸງສຸດທ້າຍ ຍຸດທະສາດການປ້ອງກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ; ອັດຕາການຫວ່າງງານ ໜ້ອຍກ່ວາ 2%; ແຮງງານໃນຂະແໜງກະສິກຳກວມ 35,8%, ຄ້າຍົກ-ຄ້າຍ່ອຍ 21,4%, ປຸງແຕ່ງອຸດສະຫະກຳ 9%, ໄຟຟ້າ 0,7% ແລະ ບໍ່ແຮ່ 0,5%.

- **ການປົກປັກຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ:**

ໄດ້ມີການສະຫຼອງປີທ່ອງທ່ຽວລາວ 2018 ແລະ ໂຄສະນາກວ້າງຂວາງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເປັນຕົ້ນ: Biz News ແລະ CNN; ສາມາດສ້າງບ້ານວັດທະນະທຳໄດ້ 61% ຂອງບ້ານທັງໝົດ; ຄອບຄົວວັດທະນະທຳ 68% ຂອງຄອບຄົວທັງໝົດ; ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາສະເລ່ຍ ປີ 2016-2017 ແມ່ນ 4 ລ້ານເທື່ອຄົນ (ຄາດໝາຍຮອດ 2020 ແມ່ນ 6 ລ້ານເທື່ອຄົນ) ແລະ ລາຍຮັບສະເລ່ຍໄລຍະດຽວກັນ 686 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ (ຄາດໝາຍ 953 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ).

- **ສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ:**

ຕັ້ງໜ້າສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຢາເສບຕິດ, ການປຸ້ນຈີ້, ການພະນັນ , ການບໍລິການທາງເພດ, HIV/AIDS ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດຮັບຮູ້ເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ບັນດານະໂຍບາຍ ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜ່ານຫຼາຍຊ່ອງທາງ ເປັນຕົ້ນ: ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ, ໂທລະພາບ, ໂທລະໂຄ່ງແຂວງ, ຂ່າວໜັງສືພິມ ແລະ ອື່ນໆ.

ເປົ້າໝາຍ 3: ສິ່ງແວດລ້ອມ

- ດ້ານນິຕິກຳໄດ້ມີການປັບປຸງກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ບົດແນະນຳຫຼາຍສະບັບຄື:

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ ສະບັບປັບປຸງປີ 2017 ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ຂໍ້ຕົກລົງ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບຮອງ ດຳລັດວ່າດ້ວຍມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ຈັດສັນຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນຈາກໂຄງການພັດທະນາ, ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

- ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ:

ໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ຮັບຮອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດໃນປີ 2017 ເພື່ອປັບປຸງຄວາມຍືນຍົງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ. ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕາການອື່ນໆກ່ຽວກັບ ສິດທິ ແລະ ການນຳໃຊ້ນໍ້າ ເປັນຕົ້ນ: ອານຸຍາດການປ່ອຍນໍ້າເສຍ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ດິນທາມ, ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າໄຕ້ດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ.

ເປົ້າໝາຍ 3: ສິ່ງແວດລ້ອມ (ຕໍ່)

- ອັດຕາການປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ 58% (ຄາດໝາຍ 70%); ທົ່ວປະເທດ ມີປ່າປ້ອງກັນທັງໝົດ 139 ແຫ່ງ ກວມເອົາເນື້ອທີ່ 7,9 ລ້ານເຮັກຕາ. ໃນນີ້, ປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ 49 ແຫ່ງ ກວມເນື້ອທີ່ 7,4 ລ້ານເຮັກຕາ.
- ລັດຖະບານໄດ້ສຸມໃສ່ການສົ່ງເສີມການເຮັດກະສິກໍາທີ່ມີສາມາດຮັບມືການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໄດ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການ.ເຫດການໄພທໍາມະຊາດປີ 2018 ຍັງຍືນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈໍາກັດຂອງລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ. ໄດ້ມີການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອເປັນເວທີລະດົມການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພື້ນຟູຄືນຈາກສາກົນ. ແຕ່ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ສໍາເລັດການສ້າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມໃໝ່ ໄດ້ 5 ສະຖານີ ເທົ່າກັບ 33% ຂອງແຜນການ 5 ປີ ແລະ ສໍາເລັດການສ້າງສະຖານີອຸທິກກະສາດໃໝ່ ໄດ້ 20 ສະຖານີ ເທົ່າກັບ 56% ຂອງແຜນການ 5 ປີ.
- ຖະແຫຼງການປາຣີ: ໃນວັນທີ 7 ກັນຍາ 2016, ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທໍາອິດໃນ ອາຊຽນ ແລະ ປະເທດທີ 26 ໃນໂລກ ທີ່ໄດ້ເຮັດສັດຕະຍາບັນ ຖະແຫຼງການປາຣີ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ.

ວຽກງານປຶ້ນອອ້ມທີ່ຕິດພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງການ

- ລັດຖະບານໄດ້ສຸມໃສ່ການອອກມາດຕະການໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ 3 ສ້າງ ໃນ 148 ເມືອງ
- ກະຊວງພາຍໃນ ໄດ້ເຮັດການປະເມີນກ່ຽວກັບໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໜ້າທີ່ຢູ່ທຸກຂັ້ນ, ເພື່ອປັບປຸງຄວາມມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມມີປະສິດທະຜົນ ຂອງວຽກງານບໍລິຫານລັດ
- ສປປ ລາວ ໄດ້ປັບປຸງນິຕິກຳທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ (ການປັບປຸງລັດຖະທຳມະນູນ...)
- ການປັບປຸງກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍແພ່ງ ໄດ້ເປັນຂີດໝາຍສຳຄັນຂອງການປັບປຸງຂະແໜງນິຕິກຳ .
- ໄດ້ມີການສ້າງ ແລະ ລົງທະບຽນ ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ 152 ແຫ່ງ ແລະ ມູນລະນິທິ 11 ແຫ່ງ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງຮ່າງດຳລັດກ່ຽວກັບ ສະມາຄົມທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ເລກທີ 238 ແລະ ເຊັນຮັບໃນປີ 2017.

ວຽກງານປຶ້ມອອ້ມທີ່ຕິດພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງການ (ຕໍ່)

- ໄດ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ຂອບນິຕິກຳ ເພື່ອປັບປຸງວຽກງານນາວັດຕະກຳ ເປັນຕົ້ນ: ກົດໝາຍກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການຂຶ້ນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ລິຂະສິດ ແລະ ສິດທິບັດອຸດສະຫະກຳ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບກົດໝາຍວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາເພື່ອຮັບຮອງ; ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ຍັງໄດ້ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານ ICT ແລະ ອຸປະກອນເຕັກໂນໂລຢີໃນຫຼາຍໆຂົງເຂດ ເປັນຕົ້ນ: ຂະແໜງກະສິກຳ, ການປະສານງານລະຫວ່າງກະຊວງ ແລະ ສາທາ.
- ໄດ້ສົ່ງບົດລາຍງານ CEDAW ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການ CEDAW ໃນປີ 2017. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດບົດບາດຍິງ-ຊາຍຢູ່ທຸກຂົງເຂດບໍລິການພາກລັດ ແມ່ນເປັນນະໂຍບາຍໄລຍະຍາວ ແລະ ຕ້ອງການທຶນຮອນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານ. ການຮ່ວມມື ໃຕ້-ໃຕ້ ແລະ ແຜນງານການຮ່ວມມືອື່ນກັບສາກົນ ກໍ່ມີຫຼາຍໆກິດຈະກຳທີ່ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາວຽກງານ ICT ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ.
- ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືມີແບບສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ໄວໜຸ່ມແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການເປັນເຈົ້າການຂອງສູນກາງຊາວໜຸ່ມ ນະໂຍບາຍນີ້ເປັນບາດກ້າວສຳຄັນໃນການກຳນົດ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ໄວໜຸ່ມຜະເຊີນໜ້າ, ຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາເສດຖະກິດ ເປັນຕົ້ນ: ອັດຕາການບໍ່ຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມ, ການແຕ່ງງານກ່ອນໄວ ແລະ ອັດຕາການເກີດລູກໃນກຸ່ມອາຍຸສູງ.

2. ຈຸດອ່ອນ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບາງມາດຕະການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນທ້າຍສະໄໝ.

ຈຸດອ່ອນ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII ມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍພໍສົມຄວນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.
- ຄາດໝາຍດ້ານເສດຖະກິດມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະບໍ່ບັນລຸ ໜຶ່ງໃນສາເຫດແມ່ນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ: ໄພນໍ້າຖ້ວມໃນປີ 2018 ມີ 17 ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ , ພິເສດແມ່ນແຂວງອັດຕະປື ທີ່ຖືກກະທົບໜັກກວ່າ ແຂວງອື່ນໆ ຍ້ອນຄູ່ກັນນໍ້າຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າເຊປຽນ ເຊນໍ້ານ້ອຍແຕກ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII.
- ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳຢູ່ຂະແໜງອື່ນ ນອກຂະແໜງການກະສິກຳຍັງມີຈຳກັດ.
- ຂະແໜງອຸດສະຫະກຳສ່ວນໃຫຍ່ຍັງອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດເປັນຫຼັກ ແລະ ການສົ່ງອອກແມ່ນຍັງມີຈຳກັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຜະລິດຕະພັນມີບໍ່ຫຼາຍ ຕະຫຼາດທີ່ຈະສົ່ງອອກ ແລະ ຄູ່ຄ້າຂາຍຍັງມີຈຳກັດ.
- ຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ ໃນພາກທຸລະກິດ, SME ຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ.
- ສະຖຽນລະພາບດ້ານເສດຖະກິດ: ການເກັບລາຍຮັບ, ການຄຸ້ມຄອງດ້ານການເງິນ ແລະ ງົບປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນ ຍັງພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.
- ແຮງງານທີ່ມີຄຸນນະພາບຍັງຈຳກັດ ແລະ ແຮງງານນອກລະບົບຍັງກວມອັດຕາສ່ວນສູງ.
- ແຫຼ່ງທຶນເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຍັງຈຳກັດຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄ່ງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ການເກັບກູ້ລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກລວມທັງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ.

ຈຸດອ່ອນ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

- ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໂຄງການພັດທະນາໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ ຍັງບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າເທົ່າທີ່ຄວນ ເປັນຕົ້ນ: ຂະແໜງໄຟຟ້າ, ບໍ່ແຮ່; ແຕ່ຂະແໜງບໍລິການຍັງບໍ່ປະກອບສ່ວນຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ.
- ເຖິງວ່າການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ແຕ່ອັດຕາການຈົບ ຫຼື ອັດຕາການລອດເຫຼືອຍັງຕໍ່າ ຍ້ອນອັດຕາການອອກໂຮງຮຽນຂອງ ປ 1 ແລະ ອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງຍັງສູງ.
- ໃນກຸ່ມທີ່ມີອາຍຸ 15-24 ປີ, ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືສໍາລັບນັກຮຽນຊາຍ ແລະ ນັກຮຽນຍິງໄດ້ຮັບການປັບປຸງແຕ່ຍັງມີຄວາມແຕກໂຕນກັນຫຼາຍ; ນັກຮຽນຈົບການສຶກສາມັດທະຍົມ ທີ່ເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດແຮງງານ ມີທັກສະການແກ້ໄຂບັນຫາບໍ່ພຽງພໍ ແລະ ຂາດທັກສະດ້ານວິຊາຊີບ.
- ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ສະຖານທີ່ສຸຂາພິບານເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ການຖ່າຍຊະຊາຍຍັງມີຫຼາຍ 26,2% (LSIS II, ປີ 2017).
- ການເຂົ້າເຖິງສະຫວັດດີການສັງຄົມຍັງມີຈໍາກັດ.
- ລາຍຮັບການທ່ອງທ່ຽວຂອງສປປລາວຍັງຕໍ່າກວ່າປະເທດອື່ນໆໃນອາຊຽນ, ນັກທ່ອງທ່ຽວສ່ວນຫຼາຍມາຢ້ຽມຢາມລາວເພາະເປັນທາງຜ່ານ ຫຼື ເປັນປະເທດໃກ້ຄຽງເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງຕົ້ນຕໍ.
- ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເປັນຕົ້ນ: ຈໍານວນຂອງຊີວະນາໆພັນທີ່ຖືກຄຸກຄາມຈົນສູນພັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 115 ຊະນິດ ໃນປີ 2008 ເປັນ 210 ຊະນິດ ໃນປີ 2017; ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຍັງຈໍາກັດ.

ບາງມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາໃນທ້າຍສະໄໝ

1. ຍົກສູງຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການຊີ້ນຳ-ນຳພາ, ເອົາໃຈໃສ່ປຸກລະດົມບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ທຸກຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດ, ທົ່ວສັງຄົມເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໂດຍການກຳນົດ ແລະ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກົມກອງ ຫຼື ພະແນກການ ແລະ ເມືອງຢ່າງລະອຽດ, ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດຄາດໝາຍສູ່ຊົນລະອຽດ, ຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ ສະໜອງບຸກຄະລາກອນຢ່າງສອດຄ່ອງດ້ວຍການກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາປະຈຳປີຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
2. ເພີ່ມທະວີການຂຸດຄົ້ນລາຍຮັບຈາກຖານລາຍຮັບທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ໂດຍໃຫ້ບັນດາຜູ້ປະກອບການເປັນເອກະພາບກັນໃນການຖືບັນຊີທຸລະກິດ, ປະກອບອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ, ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ ຊຳລະສະສາງຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານໃນການຄຸ້ມຄອງ ການເກັບລາຍຮັບຢ່າງເປັນລະບົບຮັດກຸມ ແລະ ໂປ່ງໃສ.
3. ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍອັດຕາແລກປ່ຽນຕາມກົນໄກຕະຫຼາດທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ, ດັດສົມຕະຫຼາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ ແລະ ສືບຕໍ່ຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢ່າງຕັ້ງໜ້າແນ່ໃສ່ສູ່ຊົນເພີ່ມລະດັບຄັງສຳຮອງໃຫ້ໄດ້ຕາມແຜນທີ່ກຳນົດໄວ້.
4. ຕັ້ງໜ້າຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທຶນຂອງລັດ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ; ສະກັດກັ້ນປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ທາງດ້ານການເງິນແລະການນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ; ສົ່ງເສີມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດທີ່ມີການວາງແຜນຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ; ຈຳກັດທຸກຮູບການເກື້ອກູນ, ຫຼີກລ້ຽງການໃຊ້ຈ່າຍຟຸມເຟືອຍໂດຍມີການໄລ່ລຽງປະໂຫຍດ, ຕົ້ນທຶນ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການລົງທຶນຢ່າງຊັດເຈນ ດ້ວຍການໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນປະຕິບັດວິໄນແຜນການ, ວິໄນການເງິນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ທຶນມີປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ສິນລົງເປັນກ້າວໆ.

ບາງມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາໃນທ້າຍສະໄໝ

5. ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫ່ຍທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາແລ້ວໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນການ, ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມກວດກາສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໄປແລ້ວນັ້ນໃຫ້ດໍາເນີນຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ.
6. ສືບຕໍ່ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງວຽກງານແຮງງານສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມປະດິດຄິດສ້າງຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນແລະ ປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ.
7. ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນ ສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ, ຄູສອນ ໂດຍສະເພາະຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດຈຸດສຸມພັດທະນາຂອງລັດຖະບານ.
8. ດໍາເນີນການເຜີຍແຜ່ແຜນການ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບ, ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບເຮັດສໍາເລັດໜ້າທີ່ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

3. ທິດທາງໃນຕໍ່ໜ້າ ໃນການກະກຽມແຜນພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025)

ທິດທາງໃນການກະກຽມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX(2021-2025)

❖ **ທິດທາງ:** ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ເປັນແຜນສືບຕໍ່ບຸກທະລູ ເພື່ອສາມາດບັນລຸການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 10 ປີ (2016-2025), ວິໄສທັດຮອດ ປີ 2030.

❖ **ຈຸດໝາຍລວມ:**

- (1) ສ້າງການຫັນປ່ຽນໃໝ່ຢ່າງໜັກແໜ້ນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໃນຈັງວະທີ່ໜັ້ນທ່ຽງ, ມີຄຸນນະພາບ, ສົມດຸນ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.
- (2) ປະເທດຊາດເຂັ້ມແຂງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບຮອບດ້ານ, ຍົກສູງຄຸນນະພາບຊີວິດທັງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ, ພັດທະນາຊືນນະບົດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນ, ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຕິດພັນກັບການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄປຕາມເປົ້າໝາຍການເຕີບໂຕສີຂຽວ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.
- (3) ສືບຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອບັນລຸເງື່ອນໄຂ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມ ໃນການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ.
- (4) ຍົກສູງຄວາມສັກສິດ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມຕາມກົດໝາຍ.
- (5) ສຸມໃສ່ພັດທະນາຊຳພະຍາກ່ອນມະນຸດໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີສິ່ງໃນການປະກອບສ່ວນສ້າງສາພັດທະນາ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- (6) ສືບຕໍ່ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນໃນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ.
- (7) ສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມໂຍງ-ເຊື່ອມຈອດຮອບດ້ານທັງໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ບາງໜ້າວຽກຈຸດສຸມທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການກະກຽມສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີຄັ້ງທີ IX (2021-2025)

- (1) ໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າຕີລາຄາຢ່າງພາວະວິໄສ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ໂດຍລົງເລິກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນເອງ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນໄດ້ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ, ຜົນສໍາເລັດ, ຈຸດອ່ອນ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າການສ້າງແຜນ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ, ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງມີຜົນສູງ.
- (2) ອີງໃສ່ຜົນຂອງການຕີລາຄາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກໍານົດຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີຄັ້ງທີ IX ຢ່າງມີວິທະຍາສາດ ເປັນຕົ້ນ:
 - ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ.
 - ການປັບໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ ແລະ ການລົງທຶນ.
 - ການຂຸດຄົ້ນສ້າງຖານລາຍຮັບທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍືນຍົງ.
 - ການແກ້ໄຂໜີ້ສິນລົງທຶນຂອງລັດ.
 - ການເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນການຜະລິດສິນຄ້າ.
 - ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ລວມທັງ SMEs.
 - ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຕິດພັນກັບວຽກງານ SDG ແລະ LDC.
 - ການພັດທະນາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ, ການສະໜອງແຮງງານ ແລະ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ.
 - ຫົວຂໍ້ອື່ນໆ.
- (3) ຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ສໍາມະນາ ໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນຂອງສັງຄົມ.

1. ອອກຄຳສັ່ງແນະນຳ, ກຳນົດເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການ (ມັງກອນ–ມີນາ 2019)
2. ເລີ່ມຂະບວນການກະກຽມ (ເມສາ–ພຶດສະພາ 2019)
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປຶກສາຫາລືຕ່າງໆ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ (ພຶດສະພາ–ຕຸລາ 2019)
4. ແລກປ່ຽນຮ່າງເບື້ອງຕົ້ນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ໃຫ້ແກ່ກະຊວງ ຂະແໜງ ການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຢູ່ກອງປະຊຸມໂຕະມົນປະຈຳປີ 2019
5. ສຳເລັດຮ່າງສະບັບສຸດທ້າຍ ໃນຕົ້ນປີ 2020 ແລະ ສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງໃນກາງປີ 2020 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແລກປ່ຽນກັບທຸກພາກສ່ວນ ໃນກອງປະຊຸມໂຕະມົນລະດັບສູງ ປີ 2020.

ឧទបទៃ